Pentru o comportare demnă de renumele voleiului nostru

Ce se poate spune din capul locului despre cele două turnee internaționale organizate săptămîna trecută în Capitală, este că amîndouă și-au atins scopul, fiind concludente în ceea ce privește gradul de pregătire al loturilor noastre republicane și al posibilităților jucătorilor și jucătoarelor care ne vor reprezenta la campionatele mondiale din Uniunea Sovietică.

Despre comportarea lotului masculin, care în genere a ridicat mai puține probleme, ne vom ocupa într-un număr viitor. Să vorbim întîi despre situația echipei feminine, înfățișată ca deosebit de gravă în meciurile de verificare de la 20—22 septembrie.

CE S-A INTÎMPLAT, DE FAPT?

Analiza profundă a modului de desfășurare a pregătirii, analiza evoluției și comportării în turneul încheiat sîmbătă, va fi singura în măsură să dea răspunsul la întrebarea de mai sus.

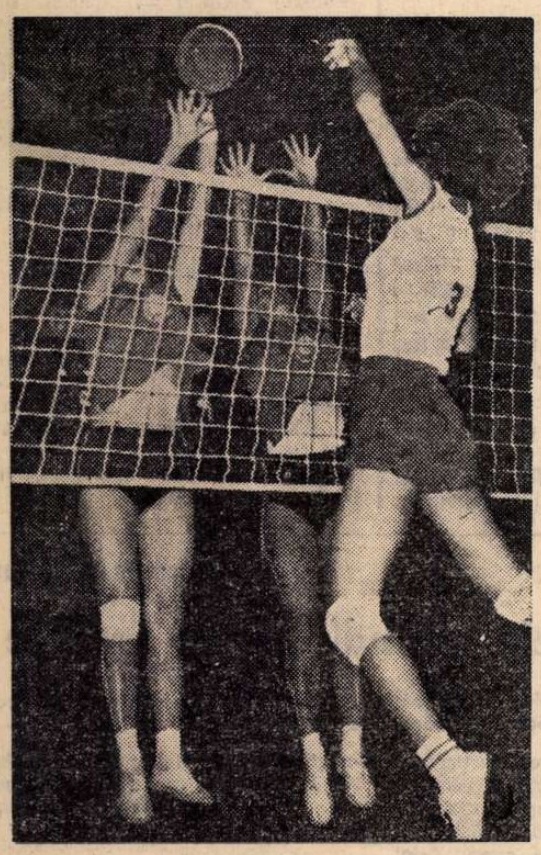

Emiko Miyamoto (Japonia) de departe cea mai valoroasă și mai aplaudată trăgătoare a turneului. (Fază din meciul Japonia — R. P. Bulgaria)

Foto: T. Roibu

Rîndurile de față au rostul de a enunța și enumera elementele de bază ale nedumeririi noastre.

Așadar, ce s-a întîmplat, de fapt? Cu aproape o lună în urmă, deci cu aproape 30 de zile de pregătire mai puțin, același lot, împărțit atunci în două echipe (ceea ce îi îngreuna sarcina) a luat parte la un alt turneu internațional de verificare. Ne referim la tumeul de la Constanța, terminat cu victoria primei formații feminine a R.P. Romîne, învingătoare asupra reprezentativelor R.S. Cehoslovace și R.P. Ungare. In confruntarea din august, echipa de tineret a R.P. Romîne a învins și ea R.P. Ungară și a cedat doar la limită, cu 2—3, reprezentativei R.S. Cehoslovace. Dar, abstracție făcînd de rezultate, e cert că la Constanța lotul întreg privit în ansamblu, a lăsat o impresie mai bună în ceea ce privește pregătirea sa, îngăduind tuturor să nădăjduiască în continuare o creștere a valorii.

Să fim bine înțeleși. Nu avem de gînd să punem semnul egalității între dificultatea confruntării de la Constanța și a celei de la București, asupra căreia optica poate fi în mod normal serios influențată de prezența puternicei echipe a Japoniei. AVEM IN VEDERE IN EXCLUSIVITATE COMPORTAREA GENERALĂ A ECHIPEI NOASTRE ȘI POTENȚIALUL DEMONSTRAT DE EA ÎN MECIURILE CU R.P. BULGARIA ȘI R.S.S. AZERBAIDJANĂ. Să nu uităm că echipa noastră a întrecut la București reprezentativa R.P. Bulgaria cu 3—1, dar practicînd un joc plin de fluctuații și de scăderi. Și să nu uităm mai cu seamă că ea a cedat apoi cu 0—3 formației R.S.S. Azerbaidjană, puternică și cu multe perspective, fără îndoială, reprezentînd totuși ca valoare doar a cincea echipă feminină din campionatul U.R.S.S. (Neftianik Baku), nedispunînd de nici o jucătoare din lotul unional și în mod categoric inferioară națională cehoslovace învinsă la Constanța. Care este cauza acestui regres? După părerea noastră, conducerea tehnică a echipei — încredințată antrenorilor Gh. Constantinscu și Gh. Bodescu — este principala vinovată. Cei doi antrenori nu și-au axat pregătirea pe metode noi, caracteristice voleiului modern și care să ducă înainte echipa noastră reprezentativă. Bazîndu-se pe aceleași exerciții și scheme tactice arhicunoscute de ani și ani de zile, ei au pierdut pasul cu evoluția voleiului pe plan mondial.

Echipa a venit în fața spectatorilor bucureșteni manifestînd grave lipsuri. Începînd cu întîmpinarea mingii, plasamentul și mișcarea în teren și terminînd cu modul haotic uneori de a acționa. Dar și mai grav decît toate acestea este faptul că jocul echipei nu demonstrează aproape de loc spiritul de luptă așteptat pe bună dreptate de spectatori de la niște jucătoare aflate în faza ultimă de pregătire pentru mondiale. Acestora li se cuvine fără doar și poate o explicație. Așa au înțeles antrenorii lotului feminin și voleibalistele noastre fruntașe să răspundă condițiilor de pregătire ce le-au fost create? In orice caz, rezultatul muncii de pînă acum nu constituie nici pe departe un răspuns acceptabil la această întrebare, echipele fiind slab pregătite.

MAI SÎNT 18 ZILE PÎNĂ LA MONDIALE

Puțin, foarte puțin. Și totuși, ceva trebuie și poate fi făcut. Inainte de orice, se impune rezolvarea problemei combativității cu care voleibalistele noastre au obligația să acționeze în fiecare meci, în fiecare fază de joc, independent de redutabilitatea adversarului. Ba chiar, putem afirma că mai mult li se pretinde din acest punct de vedere atunci cînd au în față un adversar mai puternic. (De loc neglijabil, între altele, este exemplul oferit de echipa feminină a R.P. Bulgaria care, învinsă și ea cu 3—0 de japoneze, a luptat cu aceeași strășnicie pentru fiecare minge, la 0—14 ca și la 1—2, jucătoarele neasistînd niciodată pasive și neputincioase la balonul căzut între ele).

Totodată, trebuie neapărat căutată, studiată și stabilită cea mai bună formulă de echipă, înlăuntrul căreia fiecare jucătoare să-și cunoască la perfecție atribuțiile, să știe pe cine are de înlocuit și să se poată încadra în dispozitiv fără a aduce prejudicii randamentului general al echipei. In recentul turneu, felul cum a fost alcătuită formația și efectuate schimbările a lăsat tuturor impresia unei dezorientări de neînțeles.

Aceeași recomandare în ceea ce privește preparativele de ordin tactic.

Acestea sînt, după părerea noastră, principalele puncte de reper în munca de rapidă readucere a echipei feminine pe linia de plutire, la forma care să-i permită o comportare demnă de tradiția și renumele voleiului din țara noastră.

CONSTANTIN FAUR
MIRCEA TUDORAN

Iuri Vlasov, cel mai puternic om din lume, recent cîștigător al titlului de campion mondial și european, se antrenează întotdeauna cu pasiune, practicînd crosul, gimnastica și alte sporturi.

SECRETUL SUCCESULUI

Articol special pentru „Sportul popular" de la Agenția de presă Novosti

Ne-am obișnuit să-i numim pe sportivii care obțin performanțe remarcabile, talentați. Și, într-adevăr, un sportiv talentat obține mai repede un rezultat bun decît unul mai puțin dotat. Dar cine, care aparat științific poate să determine dinainte existența sau inexistența talentului? Doar Valeri Brumel, la vîrsta de 15 ani, nu era considerat un săritor talentat!

Secretul succesului rezidă în dorința de antrenament a sportivilor și în dragostea și pasiunea cu care ei lucrează. Practicarea sistematică a exercițiilor fizice întărește sănătatea dv., „vă dăruiește" o rezervă bogată de aptitudini sportive. Iar pe „fundamentul" acestora se poate ca ulterior să-ți găsești disciplina sportivă preferată, să-ți alcătuiești un plan special de antrenament.

Antrenamentele trebuie să se desfășoare potrivit firescului lucrurilor. In trecut antrenamentul sportivului era transformat într-un proces original de dresură: repetă la nesfîrșit exercițiul tău sportiv și vei obține succes.

In prezent, la fiecare disciplină sportivă sistemul de antrenament este variat. Cel mai puternic om din lume, Iuri Vlasov, cu greu ar fi putut să decidă în favoarea sa disputa cu Anderson pentru recordul mondial, dacă s-ar fi ocupat numai de haltere. Adeseori Vlasov participă la crosuri, înoată, face gimnastică, aruncă greutatea. Valeri Brumel este un excelent voleibalist și baschetbalist, este un bun gimnast, a făcut cunoștință și cu halterele.

Altfel nici nu poate fi. Nu poți deveni sportiv renumit numai pe seama dezvoltării unilaterale a unor calități. Recordurile sînt de partea acelor sportivi bine clădiți fizicește, care se antrenează în mod inteligent, regulat, și în mod variat, care se încadrează într-un regim riguros alcătuit și de cel puțin 2—3 ori pe an se supun unui control medical amănunțit.

Cît timp trebuie să te antrenezi în mod perseverent pentru a obține succese sportive? — iată o întrebare care revine adeseori în orice caz nu chiar atît de puțin Institutul central de cercetări științifice în domeniul culturii fizice din Moscova a constatat, de pildă, că în U.R.S.S. tinerii parcurg drumul de la categoria a III-a de clasificare pînă la maestru al sportului în medie în 4,7 ani iar tinerele în 4 ani.

Drumul acesta nu este, desigur, simplu. Trebuie să realizezi în această perioadă o bună pregătire fizică (generală și specială), tehnică, tactică, morală și de voință, teoretică. Antrenamentele depind în mare măsură de aptitudinile și pregătirea sportivului, de vîrsta, de disciplina sportivă pe care o practică. La un începător predomină antrenamentele de pregătire fizică generală și de pregătire tehnică, iar la un maestru al sportului — de pregătire fizică specială și pregătire tactică.

Este necesar ca antrenamentul să se desfășoare pe întreaga perioadă a anului și să continue cîțiva ani consecutiv. Există chiar un termen special: antrenamentul de mai mulți ani. De ce este legat acest lucru? Doriți ca capacitatea dv. sportivă să crească continuu, ca forța mușchilor să devină mai mare cu fiecare zi, să aveți o rezistență mai mare? O întrerupere îndelungată a antrenamentului, să spunem chiar pentru o lună, dăunează acestui lucru, oprește dezvoltarea normală ba chiar duce la regres.

Și dacă deprinderile tehnice sînt „memorate" de către sportivi mult timp, chiar toată viața, în schimb forța fizică nu poți s-o realizezi o dată pentru totdeauna.

Care trebuie să fie regularitatea antrenamentelor? Fiziologii au făcut următoarea experiență: mai mulți sportivi s-au antrenat timp de o săptămînă avînd volume deosebite ca intensitate. A reieșit că sportivul care s-a antrenat o dată pe săptămînă, chiar cu un mare volum de intensitate, nu a obținut succese în dezvoltarea calităților fizice. Procesul dezvoltării începe de la două exerciții săptămînale. Rezultate și mai bune se obțin atunci cînd antrenamentele se efectuează de trei ori pe săptămînă. Fireste, una-două săptămîni antrenamentele pot fi mai mici ca intensitate în comparație cu programul general. Aceasta este necesar pentru ca sportivul să-și recapete forțele.

Cei mai buni maeștri din țara noastră se antrenează de 5—6 ori pe săptămînă. In afară de aceasta mulți din ei, dimineața înainte de a pleca la locul de muncă, execută cîteva exerciții speciale de antrenament, cu ajutorul cărora lichidează „părțile lor slabe". De pildă, dezvoltă forța unui grup de mușchi.

După cum se vede, antrenamentul constituie o muncă grea și foarte încordată. Iar sportivul obține performanțe mari, își realizează scopul propus pe tărîm sportiv nu numai prin calitățile fizice pe care le are, ci, în primul rînd, datorită perseverenței și pasiunii în muncă. Fără acestea talentul nu este talent.

NIKOLAI OZOLIN
profesor, antrenor emerit al U.R.S.S.

ATITUDINI

Decît așa lămuriri...

Ni se pare lipsit de sens să mai repetăm care-i rostul și care sînt îndatoririle crainicului la reuniunile de volei. Am arătat-o de atîtea ori... Este sigur însă că și pentru aceasta, ca pentru orice fel de altă activitate întreprinsă în scop educativ și de lămurire, necesitatea pregătirii se impune ca fiind indispensabilă. Altfel se creează confuzii, pot fi induși în eroare spectatorii.

Un astfel de exemplu ni l-a furnizat din plin tov. Francisc Marinescu, crainicul principal al programului voleibalistic de simbătă după-amiază de la Floreasca, dovedind prin felul în care și-a făcut datoria, poate și lipsă de însușiri speciale pentru această treabă, dar în orice caz lipsă de interes pentru sarcina încredințată și lipsă de respect față de publicul spectator. Altfel nu poate fi calificată activitatea unui crainic care se prezintă la microfon fără cea mai mică studiere a componenței echipelor și fără a fi exersat cît de cît cum se pronunță corect numele celor pe care trebuie să-i prezinte, încurcînd în mod supărător scorul, simple denumiri tehnice și de țări și lăsînd să se vadă că-i sînt necunoscute... pînă și numele jucătoarelor noastre.

Răsfoind PRESA STRĂINĂ

„FUNCȚIONARI SPORTIVI ÎN FAȚA PROCURATURII"

Sub titlul de mai sus, revista vest-germană „SPORT ILLUSTRIERTE" este nevoită, în numărul din august a.c., să dezvăluie unele aspecte ale sportului din Germania occidentală. Spicuim între altele:

„Funcționari ușuratici fac cămătărie cu banii destinați sportului, iar alții fac ca acești bani să intre pur și simplu în propriul lor buzunar. Se înmulțesc mereu scandalurile care au la bază falsuri și incorectitudini din partea unor persoane care lucrează în domeniul sportului". In continuare, revista sus-amintită redă cîteva matrapazlîcuri comise de către unele persoane „suspuse" ale sportului vest-german. Astfel, *„Willy Linnenberg a preluat cu mulți ani în urmă o agenție „Toto" din provincia Hessen. A devenit mai tîrziu proprietarul unei mari agenții centrale de Toto și Lotosport, de pe urma căreia cîștigurile frauduloase au început să sporească. Supranumit „Toto-milionarul", el a făcut în scurt timp avere, însușindu-și pe căi necinstite o parte din veniturile și procentajele agenției. La cumpărarea unei mașini de ultimul tip precum și la construirea vilei proprii a contribuit și faptul că, în ultimul timp, Willy Linnenberg ocupa posturi de conducere în fotbalul din provincia Hessen. Printre alte matrapazlîcuri și abuzuri, la construirea vilei a fost folosit personalul unei școli sportive din localitate".*

Revista vest-germană subliniază că în mai 1962 Willy Linnenberg a fost adus în fața procuraturii împreună cu alți „colaboratori" ai săi. Deși mai multe ziare, printre care „Curierul" din Wiesbaden, pronosticau pedepse aspre, inculpatul a fost condamnat numai la o amendă bănească de 20.000 mărci vest-germane.

„Sport Illustrierte" citează în continuare și alte cazuri în care unii funcționari vest-germani au săvîrșit infracțiuni și au delapidat sume importante din fondurile destinate sportului. *„Laufaesweiler, președintele Federației profesioniste de box, a înstrăinat din bugetul federației suma de 60.000 de mărci; Iosef Herge, conducătorul asociației sportive din Bayer, a sustras 200.000 de mărci din fondurile provenite din diverse manifestații sportive. Pentru acest furt el a fost condamnat la 15 luni închisoare și la o însemnată amendă bănească".*

„MEXICANII AU ACCENTUAT DECLINUL AMERICANILOR"

Referindu-se la înfrîngerea echipei de tenis a Statelor Unite în cadrul semifinalei zonei americane a „Cupei Davis", ziarul francez „COMBAT" a scris un articol din care extragem următoarele:

„Iată o știre care a făcut senzație în cercurile tenisului internațional: în semifinalele zonei americane a „Cupei Davis", Statele Unite au fost eliminate de Mexic. „Pentru Statele Unite — care de decenii se numărau printre „marii" tenisului mondial — această înfrîngere le face să atingă fundul prăpastiei spre care s-a îndreptat tenisul lor de cîțiva ani, mai ales după dispariția celor mai buni jucători prinși în mrejele profesionismului. După cît se vede, dintre practicanții acestui sport selecționerii americani nu au reușit să găsească pe succesorii lui Kramer, Schroeder, Savitt, Mulloy, Seixas. Nu există nici o îndoială că această înfrîngere nu va întîrzia să provoace ecouri profunde în cercurile conducătoare ale tenisului yankeu.

Bravo pentru mexicani, însă trebuie subliniat că victoria lor asupra yankeilor confirmă declinul acestora din urmă, întrucît în urmă cu cîțiva ani o întîlnire contra Mexicului nu constituia decît o simplă formalitate pentru americani".

ȘI TENISUL ITALIAN ARE „PROBLEME"

De altfel, nici tenisul italian nu stă mai bine. Intr-un recent comentariu consacrat acestei discipline sportive, ziarul „CORRIERE DELLO SPORT" din Roma sub titlul „TENISUL ITALIAN SE AFLA INTR-O MARE CRIZA" scria: *„In momentul înfrîngerii cu 4—1 suferită la Badstad, în întîlnirea cu Suedia, a început criza oficială. De-a lungul mai multor ani federația a trăit din succesul lui Cucelli și Del Bello, mai tîrziu din performanțele lui Gardini și Merlo, iar în ultimii ani s-a cramponat de Pietrangeli și Sirola. Chiar dacă acum se vor lua măsuri corespunzătoare, oricum nu se mai poate conta să aliniem o echipă bună în „Cupa Davis" înainte de 10—15 ani. Criza este generală: ea a cuprins pe jucători, antrenori și conducători. In Italia nu mai există în prezent jucători de garnitura întîi. Poate de a doua garnitură, dar una de...operetă. La femei situația e și mai îngrijorătoare: nu mai avem deloc jucătoare de clasă. In ce privește antrenorii, în toată Italia se găsesc aproximativ 10. In rest o masă de oameni, care ar trebui să se ocupe de cadrele de tineri, înspăimîntător de nepregătiți. Iar în ce privește conducătorii sportivi, situația este următoarea: acolo unde ar trebui să muncească cei capabili, plini de însuflețire și intenții bune, se află carieriști și eshibiționiști".*